

Remeneu-me el whatsapp

No pots dir que creus en la igualtat i fer hihahàs sobre les mamelles de les conselleres

Foto: Pixabay

Començaré per allò més obvi. Sí, filtrar una conversa privada, que no té cap rellevància per a la causa per la qual Lluís Salvadó està essent investigat, fer-ho just l'endemà del 8 de març, per desacreditar-lo a nivell personal just quan els ànims sobre el tema estan més encesos que mai i que ho faci aquest periodisme al servei del poder, que fa servir el codi deontològic per embolicar bacallans des de ja fa molt de temps és vomitiu. És guerra bruta, sí.

Ara bé: que el llegir no ens faci perdre l'escriure. La conversa s'ha filtrat. I el que en Salvadó hi deia també és vomitiu, ho agafem per on ho agafem.

M'ha sorprès llegir articles i comentaris a xarxes donant-li suport i disculpant-lo. Qui estigui lliure de pecat, que tiri la primera pedra, deien alguns, cosa que no fa més que confirmar que aquestes converses ofensives, com deia a l'article de la setmana passada (<http://www.catorze.cat/noticia/9194/son/estovalles>), són més habituals que no ens pensem i les tenen homes que, a priori, ens semblen irreprotxables. És una xacra, de debò us ho dic. Aquesta conversa filtrada ha de servir perquè els homes que disculpen en Salvadó dient que ells també tenen aquest tipus de converses amb els seus amics es plantegin per què les segueixen tenint. O per què no arraconen els qui les propicien. El problema no és només aquesta conversa, el problema és que persones que defensen la igualtat públicament, a les xarxes i als mitjans i promouen el respecte a les dones, se saltin en la intimitat la pedra de toc sobre la qual cal

edificar tota la lluita: el respecte mutu.

El bé col·lectiu passa pels actes individuals, sempre. Cal ser conseqüent. No pots defensar el reciclatge i, en arribar a casa, no separar el vidre. No pots dir que no ets racista i fer acudits sobre negres, encara que avisis abans (aquest que us explicaré ara és una mica racista, eh? *Ho ho ho*). No pots dir que creus en la igualtat i fer *hihihahàs* sobre les mamelles de les conselleres. Com volem abordar temes com l'equiparació salarial, el sostre de vidre o les agressions masclistes si no posem els fonaments, primer? Comencem per fer net de tota aquesta violència quotidiana. Fem-ho saltar tot pels aires, com diu Virginie Despentes a la seva *Teoria King Kong* (<http://www.catorze.cat/noticia/8839/no/va/haver/violacio>), i construïm entre tots una societat en què no calgui fer bromes masclistes o racistes per demostrar qui sap què.

Si remeneu el meu whatsapp o el meu correu electrònic, hi trobareu coses que segurament no m'agradaria que ningú veiés. Ja ho té, això, la intimitat. Però crec que no hi descobriríeu res que, per molta vergonya que em fes, no us esperéssiu. Naturalment, no faig bromes sexistes ni racistes, perquè no les faig, tampoc, fora del whatsapp. No em diverteixen, aquest tipus d'acudits, i no m'agrada que me'ls facin.

Voler excusar aquest comportament inadmissible i fastigós brandant el salconduit de la intimitat i del ?tots ho hem fet alguna vegada? no és, només, incompatible amb ser ferm partidaris d'una societat justa i igualitària sinó que us hauria de servir per veure que això que feu vosaltres al xat dels amics és tan vomitiu com el que fa en Salvadó amb el seu amic.

L'única diferència és que a ell l'han enganxat i vosaltres, defensant-lo, us retrateu sols.